06/08/2020

«Το Άκτιστο Φως είναι το Φως της Μεταμορφώσεως»

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Μεταμόρφωσις του Σωτήρος

- Απομαγνητοφωνημένος λόγος του π. Γερασίμου Φωκά, Μακαριστού Μητροπολίτου Κεφαλληνίας

«Ιδού νεφέλη φωτεινή επεσκίασεν αυτούς, και ιδού φωνή εκ της νεφέλης λέγουσα·

ούτός εστιν ο υιός μου ο αγαπητός, εν ω ευδόκησα· αυτού ακούετε» (Ματθ. ιζ’ 5, Μαρκ. θ’ 7, Λουκ. θ’ 35).
Αδελφοί μου, εορτάζουμε πάλι την Μεταμόρφωση του Κυρίου, και πρέπει να κάνει κανείς πολλά κηρύγματα, πολλές αγρυπνίες, πολλές ακολουθίες για να μιλήσει για το Άκτιστο Φως που είναι το Φως της Μεταμορφώσεως.

Θα πούμε πολύ λίγα πράγματα απόψε εμείς. Θα θυμηθούμε τρεις ανθρώπους που είχαν άμεση σχέση με την Μεταμόρφωση. Θυμάστε τι λέει το Άγιο Ευαγγέλιο, ότι ανέβηκε ο Θεός, ο Θεάνθρωπος, ο Ιησούς Χριστός εις το Όρος Θαβώρ και πήρε μαζί του τρεις μαθητάς, τον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. Και μαζί με τον Κύριο ήταν ο Μωυσής και ο Ηλίας μετ’ αυτού συλλαλούντες. Και όταν είδε αυτή τη δόξα, αυτό το φως , αυτή τη λαμπρότητα, αυτή την αγαλλίαση, αυτή τη χαρά ο Πέτρος, ορμητικός όπως ήτανε, είπε στο Χριστό “ῥαββί, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι, καὶ ποιήσωμεν τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν καὶ Μωϋσεῖ μίαν καὶ Ἠλίᾳ μίαν”. Καλό είναι να κάτσουμε εδώ και να βλέπουμε την δόξα αυτή, και να απολαμβάνουμε και να θαυμάζουμε και να χαιρόμεθα.

Αδελφοί μου, πέρασαν τα χρόνια. Ιδρύθηκε η Εκκλησία του Χριστού, θεμελιώθηκε πάνω στο αίμα των μαρτύρων, στων οσίων τα δάκρυα και ανά τους αιώνες πάρα πολλοί άνθρωποι, εκατομμύρια άνθρωποι θέλησαν να δουν αυτό το φως, το Φως το Θαβώριο που δεν έχει δύση, είναι άδυτο, που δεν έχει εσπερινό, είναι ανέσπερο, είναι το Φως του Χριστού, τό “Φῶς Χριστοῦ (που) φαίνει πᾶσι”, είναι το Φως το Αναστάσιμο, το Φως το Ιλαρόν, το Φως το Θαβώριο, το Φως της Πεντηκοστής, το Φως του Σινά. Ένας από αυτούς τους ανθρώπους ήταν ένας πλούσιος πρίγκηπας, ο πατέρας του ήταν συγκλητικός, ο Κωνσταντίνος ο Παλαμάς, του Ανδρόνικου Παλαιολόγου υπασπιστής, πολύ πλούσιος. Και το παιδί γεννήθηκε μες στα παλάτια και μες στις δόξες, αλλά κατάλαβε πως δεν χορταίνεις μόνο με φαϊ, θέλεις να φας και κάτι άλλο, πιο δυνατό. Πήγε στο Πανεπιστήμιο για γνώση, νόμιζε πως θα χορτάσει από εκεί, αλλά και πάλι κατάλαβε πως δεν χορταίνει ούτε με πτυχία, ούτε με ντοκτορά, ούτε με γνώση. Και τι έγινε αδελφοί μου το παιδί αυτό, αυτός ο πρίγκηπας; Έφυγε, άφησε το σπίτι του, τα πλούτη του, τις δόξες του και πήγε σε ένα πανεπιστήμιο άλλο που λέγεται Άγιον Όρος και εκεί είναι τροφός και Μήτηρ και γιατρός και κυβερνήτης η Παναγία μας. Και έπεσε στα πόδια της και της είπε: “Παναγία μου θέλω να χορτάσω την ψυχή μου, όχι μόνο με φαϊ και με γράμματα και με δόξα. Θέλω να χορτάσω την ψυχή μου”. Και η Παναγία τον εφώτισε και πήγε στη Μεγίστη Λαύρα στο Άγιον Όρος. Μέχρι σήμερα αδελφοί μου υπάρχει το σπήλαιο όπου αγίασε ο άνθρωπος αυτός, που λέγεται Γρηγόριος ο Παλαμάς, ο πιο μεγάλος θεολόγος της εποχής 1300. Και ξέρετε αδελφοί μου τι έκανε ο άνθρωπος

αυτός; Ό,τι δεν κάνουμε όλοι εμείς, πρώτος εγώ. Έκανε μια πολύ σπουδαία δουλειά. Έκατσε σιγά σιγά ο ευλογημένος, μέρα μέρα, μήνα μήνα, χρόνο χρόνο να κοιτάξει την ψυχή του, να κοιτάξει τον εαυτό του, να κοιτάξει την καρδιά του. Και όταν είδε ο Άγιος τι χάλια είχε μέσα του, τι θηρία είχε μέσα του, λιοντάρια, ύαινες, φίδια, σκέψου εμείς τι θα έχουμε, σκέψου εγώ τι θα έχω, ολόκληρο ζωολογικό κήπο. Και όταν είδε όλα αυτά, έπαθε πανικό. Εφοβήθηκε ο άνθρωπος όταν είδε τι χάλια είχε μέσα του. Μακάρι να το δούμε κι εμείς, όλοι μας, πρώτος εγώ. Βγήκε έξω στα λαγκάδια και φώναζε στον Χριστό "Κύριε, φώτισε μου το σκότος", έτσι φώναζε, "Χριστέ μου φώτισέ μου το σκότος". Και τον εφώτισε ο Θεός.

Υπάρχει και ένας άνθρωπος τρίτος στην παρέα απόψε. Θα τον κουβεντιάσουμε κι αυτόν τον τρίτο. Σ' αυτό μοιάζουμε, νομίζω όλοι. Όταν κατέβαινε, αδελφοί μου, ο Θεός από την Μεταμόρφωση με τους τρεις Αποστόλους, βρήκε κάτω στους πρόποδες του βουνού την καθημερινότητα. Επάνω στο Θαβώρ ήτανε ο Μωυσής και ο Προφήτης Ηλίας, ήταν Αυτός Μεταμορφούμενος, ήταν το Άκτιστο Φως και η Αγία Τριάδα, ήτανε η χαρά, η αγαλλίαση, η ευφροσύνη και κάτω ήταν η καθημερινότητα, που σημαίνει τραγωδία, που σημαίνει πόνος, που σημαίνει εκμετάλλευση, που σημαίνει συμφέρον, που σημαίνει αρρώστια, που σημαίνει θάνατος. Ποιοι ήτανε κάτω; Οι μαθητές οι υπόλοιποι, τρεις είχανε πάει πάνω, οι άλλοι εννιά ήτανε κάτω με ένα πατέρα δυστυχισμένο, τρισδυστυχισμένο, που είχε ο καημένος ένα παιδί, ένα αγόρι είχε δαιμονισμένο. Ήτανε κάτω εκεί και σπάραζε, έχουμε δει εμείς πολλές φορές στον Άγιο Γεράσιμο τέτοια πράγματα, έχουμε ζήσει τραγωδίες τέτοιες. Και όταν πήγε ο Χριστός με τους μαθητές Του κάτω, Του είπε αν μπορείς, "Ει δύνασαι, βοήθει μοι". Έτσι είμαστε κι εμείς νομίζω. Ούτε σαν τον Πέτρο είμαστε, ούτε σαν τον Παλαμά. Είμαστε σαν εκείνο τον πατέρα, που έχουμε ανάγκες όλοι, έχουμε προβλήματα όλοι, έχουμε πληγές όλοι, έχουμε αδιέξοδα όλοι, αλλά είμαστε σαν εκείνο τον πατέρα, ολιγόπιστοι οι καημένοι. Και φωνάζουμε τον Χριστό, «Πιστεύω, Κύριε! Βοήθει μοι τη απιστία». Ξέρετε αδελφοί μου, ποια είναι η απάντηση και στον Πέτρο, θυμάστε που είπε ο Πέτρος "καλά είναι να μείνουμε εδώ, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι", και στον Παλαμά που φώναζε "Κύριε φώτισε μου το σκότος", και στο πατέρα που έλεγε " το παιδί μου είναι άρρωστο, κάνε μου το καλά, δεν έχω ελπίδα, εσένα έχω". Ξέρετε, αδελφοί μου, ποια είναι η απάντηση και στους τρεις; Η απάντηση, αδελφοί μου, ήρθε και μακάρι να ανοίξουμε τα αυτιά μας να την ακούσουμε. Η απάντηση ήρθε από τον Ουρανό. Η απάντηση ήρθε ως βροντή, ήρθε ως φωνή υδάτων πολλών είναι η φωνή που φωνάζει από πάνω και λέει χιλιάδες χρόνια τώρα, είναι ο Πατήρ που φωνάζει και λέει:
«Οὗτος ἐστίν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα. Αὐτοῦ ἀκούετε». Το άκουσε ο Πέτρος και ακολούθησε τον Χριστό, και μαρτύρησε, τι άλλο να κάνει; Και του έκοψαν το κεφάλι στη Ρώμη και σήμερα έχει τας κλεις του Παραδείσου. Το άκουσε

ο Παλαμάς, το άκουσε σοβαρά, υπεύθυνα, ανεπιστρεπτί και σήμερα είναι στην Θεσσαλονίκη μαζί με τον Άγιο Δημήτριο, ακοίμητοι φρουροί και το Άγιο Λείψανό του θαυματουργεί. Το άκουσε κι ο πατέρας κι έγινε το παιδί του καλά.
Αδελφοί μου, όλοι μας έχουμε ανάγκες, όλοι μας έχουμε δίψα πνευματική, όλοι μας, όλοι μας έχουμε πείνα και θέλουμε να φάμε και να χορτάσουμε, όχι μονάχα φαί και γράμματα και γνώσεις και ηδονές. Το ξέρουμε ότι όλα αυτά είναι ξυλοκέρατα. Ας ακούσουμε αδελφοί μου, ας ακούσουμε τη φωνή που φωνάζει:
«Οὗτος ἐστίν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα. Αὐτοῦ ἀκούετε».
Αν ακούσουμε, θα αλλάξουμε ζωή».